

פרוטוקול ישיבת המועצה המקומית אפרת -

יום שני, ה' בתשרי תשע"ה, 29 בספטמבר 2014

נוכחים :

- ראש המועצה	עודד רביבי
- יועץ משפטי	עו"ד עקיבא סילבצקי
- חברת מועצה	דבורה גיני-מלכי
- חברת מועצה	בקי אבנר
- חבר מועצה	דורון כהן
- חבר מועצה	אבי חדידה
- חבר מועצה	דובי שפיר
- חבר מועצה	מיכאל בן דהן
- חבר מועצה	מנחם שפיץ
- חברת המועצה	נעמה טל

משתתפים :

- מנכ"ל המועצה	יהודה שוויגר
- ממונה פניות הציבור	נילי סינגר
- ראש המועצה הדתית	בוב לנג
- גזבר המועצה	שרון הורוביץ
- מהנדס המועצה	משה בן אלישע

נמצא בעמוד	אושר	החלטה	נושא
3	אושר בפה אחד	אסף כהן, עו"ד אהרליה בארי ושמואל זליגמן- חברי ועדת ערר לארנונה	הרכב ועדת ערר לארנונה
3-4			עדכון העלאה בארנונה
4			עדכון הרכב מועצה דתית
4-5			דוח כספי של החברה הכלכלית לשנת 2013
5-6			פרויקט בניין מכבי
6-12			עדכון ועדת קליטה
12-14			עדכון המלצות ועדת תנועה
14-16			עדכון ועדת מכרזים
17	אושר	אושרה דקלה כהן כחברה בועדת השקעות במקום נאוה בנדל	ועדת השקעות
17-18			תב"ר זהירות בדרכים
18-21			עדכון פינוי קרוונים
21-26			עדכון תשתיות דגן ועדכוני בניה
26-27			עדכון בית קפה נייד
27-28			עדכון תוואי גדר ההפרדה
28-29			עדכון עיטם
29-32			עדכון רח' מבוא הדס
32-33			עדכון בית כנסת בפיטום הקטורת

הרכב ועדת ערר לארנונה:

עודד רביבי: אני לא אעשה את הדברים לפי הסדר. חלק מהדברים, אנחנו גם לא נענה היום ואני אסביר גם למה. אמרנו שפעם ראשונה, לפחות בשש שנים האחרונות שאנחנו נדרשים לאשר הרכב של ועדת ערר לארנונה. נכון ללפני יומיים לא קיבלתי מאף אחד מהחברים שמות. פניתי לאסף כהן שהיה מנהל מחלקת חינוך ואחר כך מנכ"ל המועצה האזורית גוש עציון והוא הסכים. הוא המליץ על עורך דין אהרל'ה בארי מהגפן ושרון המליץ על שמואל זליגמן, תושב דקל ג' שהוא עובד הגזברות בעיריית ירושלים. סך הכול שלושת האנשים עונים על הקריטריונים. יש כרגע רק תושב אחד שמבקש להופיע בפני הועדה ואנחנו מקווים שהם ישארו מובטלים.

דובי שפיר: צריך להיות רשום כתושב אפרת?

עודד רביבי: לא, לא צריך להיות. הקריטריון היחיד, שהיושב ראש צריך להיות עורך דין עם ותק שיכול להיות שופט שלום. אז אלה שלושת השמות שאנחנו מבקשים לאשר. מי בעד? כולם בעד.

החלטה: אושרו אסף כהן, עו"ד אהרל'ה בארי ושמואל זליגמן להיות חברי ועדת ערר לארנונה

ההחלטה אושרה בפה אחד

קריאה: הוועדה מקבלת את ההחלטה?

עודד רביבי: היא מקבלת את ההחלטה. מופיע בפניה העורר, שזה התושב. מופיע בפניה היועץ המשפטי, הגזבר. מנמקים את הנימוקים למה אנחנו לא קיבלנו את הערר ואז הוועדה מוציאה החלטה שהיא זאת שמחייבת אותנו.

העלאת ארנונה – אנחנו העברנו פה החלטה להעלות את הארנונה. העברנו את זה למשרד הפנים. נכון להיום אישרו אך ורק באופן חלקי את העלאת הארנונה לעסקים. כל תוספת העלאת ארנונה לתקציב המועצה כפי שאושרה על ידי משרד הפנים, נכון להיום זה 32,000 שקל, כשאני מזכיר לכם שהתוספת שביקשנו היתה אמורה לכסות פער של כמיליון שקל. הסיבה שלא אישרו את זה, שמבחינת משרד הפנים היא לא עומדת בקווים המנחים של החלטת השרים בעניין. כרגע זה מעורר תרעומת בקרב הרבה מאוד ראשי רשויות כי באופן גורף כמעט לא אישרו באף רשות מקומית העלאת ארנונה השנה, וקיבלו החלטה שב-2015 גם כן לא

מאשרים, אז אני עוד לא יודע מה סוף הפסוק בסיפור הזה, אבל זה כרגע מבחינתנו עדכון בסיפור של העלאת הארנונה.

מועצה דתית – אנחנו בישיבה הקודמת אישרנו את כל חברי המועצה הדתית המכהנים לכהונה נוספת. מתברר, יכול להיות שזה חדש, יכול להיות שפעם שעברה פשוט לא עשינו את זה, שכל מי שמבקש להיות חבר במועצה הדתית נדרש לחתום על שורה של טפסים. אחד מחברי המועצה הדתית המכהנים אמר שהוא לא מעוניין לחתום על הטפסים האלה ובמידה והוא נדרש לחתום על הטפסים האלה, אז הוא מבקש לוותר על חברותו במועצה הדתית, לכן אנחנו בהרכב חסר. מאחר ואנחנו לא הצלחנו עדיין להביא שם נוסף חדש, דובי העלה שם היום. אנחנו פנינו למישהו שעדיין לא נתן תשובה, אז מה שאני מציע זה שבו יעביר את רשימת הטפסים של חברי המועצה הדתית שכן אישרו ולגבי החבר הנוסף, אנחנו נשאיר את זה פתוח עד לישיבה הבאה ואז נראה איך אנחנו מתקדמים. הוא יעביר למשרד הדתות את כל ההרכב שאישרנו. הבן אדם שחסר, אותו אנחנו נביא לדיון בישיבה הבאה.

אשמח שתעבירו לי שמות לקראת הישיבה הבאה ואז נראה, או שאנחנו נסגור את זה לפני הישיבה או שנסגור את זה בישיבה, אבל כרגע אנחנו חסרים בבן אדם אחד.

מבחינת יושב ראש המועצה הדתית המכהן, מבחינתו אין לו העדפה אם זה יהיה גבר או אישה, ישראלי או דובר שפה זרה. מאחר ויש לו ייצוג של נשים וגברים באופן שווה, אז הוא פתוח לכל ההצעות שאנחנו נציע לו.

דוח כספי של החברה הכלכלית לשנת 2013 – מי שהיה צריך לבוא להציג את זה זה דוד ישראלי. הוא לא יכול היה לבוא לישיבה היום אז אנחנו דוחים את זה לישיבה הבאה. באופן כללי, אני אתן מילת הקדמה, בחברה הכלכלית אנחנו נמצאים במצוקה באופן מודע. שני הענפים הכי מניבים של החברה הכלכלית נמצאים בבעיית הכנסות, אחד זה מכשירי הסלולר. מאז מהפכת התקשורת של כחלון בעצם אחוז הרווחיות צנח לחברה ואנחנו שם נמצאים בירידה בהכנסות. הענף השני שזה ענף הקרוואנים בסך הכול הולך ומדלדל. אנחנו במעקב צמוד משגיחים ובוחנים את הדברים האלה. אנחנו גם עושים פעולות יזומות של קיצוץ בכוח אדם בחברה. יש לנו שתי עובדות, אחת בדיוק חזרה מחופשת לידה, אחת

עכשיו בחופשת לידה, ככה שהיינו מוגבלים מבחינת יכולת הפיטורים של נשים לאחר חופשת לידה. עובדת אחת מהחברה, אנחנו כבר לפני חצי שנה העברנו אותה מהחברה הכלכלית, קלטנו אותה כעובדת במועצה ואנחנו עכשיו בתהליכים של קליטת עובדת נוספת מהחברה במועצה, אז מבחינתן באופן אישי זה לא יפגע להם בפרנסה, אבל מבחינת מקום העבודה, הן ישנו בוסים ואני מקווה שאני אכנס לנעליים של הבוס האנושי שלהן ולא אמעד ביחס שלי אליהן.

פרויקט בניין מכבי- משה, מכבי. טוב, מה שאתם רואים פה זה כמובן תמונה לא מעודכנת כי מאז כבר יש מעגל תנועה נוסף בכיכר הזאת. בחלק העליון של התמונה רואים את הגג של המועצה ובעצם ממול רואים את מבנה מכבי וכללית. המגרש הזה מחולק לשלוש תתי חלקות, אחת מאוחדת, אחת כללית ואחת שאינו יודע לשאול. המועצה ביקשה חוזה חכירה על המגרש הזה, קיבלה חוזה חכירה ובעצם אנחנו מעוניינים להיכנס להרפתקה נדל"נית, לבנות במתחם הזה מבנה על פי התב"ע המאושרת ובכך לאפשר למועצה לעשות עסקאות נדל"ן. לא שאנחנו יכולים להשכיר את זה לפעילות מסחרית ולא שאנחנו יכולים למכור את זה, אבל מי שמבין לבד, יש לנו נכסים אחרים שבהם אנחנו יכולים לעשות פעולות מסחריות ואם יהיה לנו את הנכס הזה, אז אנחנו נוכל להעביר לשם פונקציות שאיתן נוכל להתקדם קדימה ולנצל אותן.

דבורה גיני-מלכי : מה כן מותר לשים שם? קופות חולים?

עודד רביבי : קופות חולים לא. יש הבדל מאוד מהותי מבחינת הייעוד של המגרש, המחיר שאותו אנחנו נצטרך לשלם. מאחר והמגרש כרגע מיועד למבני ציבור, כלומר מועדונים, פעילויות שהן ללא מטרות רווח, אנחנו לא נדרשנו לשלם על המגרש שום דבר למנהל. לצורך העניין, המח"ר, כאשר הוא שווק בהתחלה, הוא הוצג למנהל כמגרש ללא מטרות רווח. כשבא המנהל ועשה ביקורת וראה שבעצם מתבצעת שם פעילות מסחרית, הוא שלח חשבון של שש ספרות לעמותת המח"ר לקבל עליו את ההפרש בין מה ששווה מגרש שהוא לא למטרות מסחריות לבין מטרות מסחריות. האתגר שלנו פה הוא לבנות משהו שיוכל לשמש את המועצה מבלי לסבך אותנו עם חשיפה למנהל, שנצטרך לשלם עליו דמי חכירה גבוהים. הוא יאפשר לנו גמישות של העברת פונקציות אחרות ממבנים אחרים שיש לנו שאותם אנחנו כן יכולים למנף לפעילויות מסחריות ולא את המגרש הזה. כרגע

אנחנו רוצים להתקדם עם פעילות הבניה וכמובן שאנחנו נדאג שזה יגיע למצב של דבר שהוא ישתלם לנו ולא נבנה דבר של אבן שאין לה הופכין.
כרגע אתם עוד לא נדרשים לאשר שום דבר. אנחנו מציגים לכם אותו. אנחנו נבנה תכנית של כמה זה עולה לנו לבנות, נציג לכם את זה ואז אנחנו נאשר את זה.

דבורה גיני-מלכי : כמה מטראז' יש שם?

עודד רביבי : אני לא זוכר להגיד לך בעל פה. אתה יודע, משה, מה המטראז'?

משה בן אלישע : אפשר לבנות כ-600 מ"ר.

עודד רביבי : בזמנו היה שיח עם קופות החולים, להם יש זכויות בניה על הגגות. קופות החולים לא היו מעוניינות לבנות על הגגות אבל הם אמרו שאם אנחנו נבנה, הם מוכנים ומעוניינים להיכנס איתנו לאיזושהי עסקה ביחד. אנחנו כרגע מתחילים לגלגל את זה. זה אחד הפרוייקטים שהחברה הכלכלית מתעסקת איתה בניסיון להגדיל רווחים ולהתקדם קדימה.

ועדת קליטה-

דבורה, את רוצה להציג את ועדת קליטה? הבמה שלך.

דבורה גיני-מלכי : ועדת קליטה התכנסה כבר שלוש פעמים. בשלושת הפעמים ניסינו לראות איך אנחנו מקדמים את נושא הקליטה באפרת, אז קודם כל כדי לאפיין את העולים האפרת, יש כמובן את האוכלוסיה דוברת האנגלית. עולים מבחינת משרד הקליטה נחשבים אנשים, אני לא בדיוק סגורה על זה, חלקם שעשר שנים פה, חלקם שעשרים שנה כאן. זה תלוי בכל מיני זכאויות. מי שמנצחת על המלאכה הזאת, אליסה פריד. אליסה עושה עבודה מאוד טובה. היא מקבלת פידבקים מצוינים מהעולים החדשים. יש לנו בערך 15 עד 20 משפחות עולים בשנה. אני לא יודעת אם זה נראה לכם מספר קטן או גדול, אבל הגודל שלו הוא כזה בעיקר בגלל מחסור בדיוור מתאים. אני חושבת שבשנה הבאה יהיה אפילו עוד יותר קשה, עד שיתחילו באמת להתפנות הדירות שבבניה. אז יש כאן קבוצה הולכת וגדלה של עולים דוברי אנגלית שאליסה מגייסת את הוותיקים שכבר שנה או שנתיים בארץ, לקליטה של העולים החדשים. אני קצת ארוחב על פעולות הקליטה ואז אאפיין עוד שתי אוכלוסיות עולים שנראה אם הן קיימות או לא. יש תכנית סדורה וחכמה של קליטה של עולים שכוללת הרבה מאוד פעולות, מסיור היכרות עם השוק הישראלי ב"רמי לוי", היכרות עם המדפים ועם חברות שונות.

לפני ראש השנה היתה סדנת סימני ראש השנה עם סימה נבון, שבאו משפחות. אורית סמואלס ארגנה ברביקו, קבלת פנים בחורשה שמול אורות עציון בנות. אחד הדברים היפים שעולים מאוד התרגשו מהם היה סיור ארוך באפרת מ-8 עד 2, סיור ארוך שהדריך והנחה אותו עודד, שזה כלל תצפיות שונות על אפרת, דיון באתגרי הביטחון של אפרת וההתמודדויות איתו. התחלנו את הסיור מהבונקר, מהמוקד הביטחוני ושם הם יכלו לראות במצלמות חיות איך יש בן אדם שהולך והמצלמה מתכווננת עליו, איך המצלמות סורקות את השטח. אני חייבת להגיד כתושבת אפרת שגם אותי זה הרגיע יותר ממה שידעתי קודם. אני לא ידעתי שיש מצלמות ברמת תחכום כזאת. חשבתי שהן צריכות להיות ערות כל הלילה. אז אם אתם לא יודעים אז שתדעו שיש מצלמות שמכוונות לנקודות אסטרטגיות ואם המצלמה מאתרת תזוזה של בעל חיים או בן אדם, היא גם מסמנת אותו באדום והיא גם מהבהבת. אחר כך היינו באיתם, ראינו את החפירות הארכיאולוגיות באיתן, ירדנו לנקבה, לאמת המים. היה סיור באמת מאוד מעניין. אליסה דואגת ומבקשת ומקדמת את זה שיזמינו את האנשים לארוחות חג, לפחות אחת. בעוד חודש תהיה הצגה משותפת לעולים, "תהילה של עגנון", בחאן. זה יהיה עם כתוביות בעברית.

עודד רביבי : ההיפך. ההצגה בעברית וכתוביות באנגלית.

דבורה גיני-מלכי : בדיוק. היתה חשיפה למערכת החינוך. מספר המשתתפים מהעולים היה מספר אנשי מערכת החינוך שהגיעו לשם. זה היה פסיכולוגים, עובדים סוציאליים, מורים, יועצים, בנות שירות, מטה הנוער וגם עובדת סוציאלית דוברת אנגלית שנתנה להם טיפים איך להיקלט. זאת אומרת שפחות או יותר מאז שנכנסתי, והאמת היא שגם די לפני, קשה מאוד לנסות ולעשות את זה יותר טוב. היא בערך עובדת על המקסימום. אני הרי מכירה מערכות קליטה בכל הארץ, מכירה רכזות קליטה בכל הארץ. אין הרבה דברים כאלה, אם בכלל. אין הרבה רמות כאלה של קליטה.

אני רוצה להגיד משהו על העולים. באמת אנחנו מקבלים את השמנת של יהדות ארצות הברית. אין לי מה להגיד. אם יהיה פה איזו קטסטרופה, בתוך עשר שנים הם כולם ירצו להגיע, אנחנו נבין את זה עוד יותר, אבל אלה בהחלט אנשים מצוינים, גם משתפי פעולה. בקיצור, ממש כיף שהם פה.

קריאה : מאיפה בא המימון לכל הפעילות?

דבורה גיני-מלכי : משרד הקליטה. אליסה יודעת לעבוד עם המרכבה.

עודד רביבי : גם וגם. חלק ממשרד הקליטה וחלק מתקציב המועצה.

בקי אבנר : יש גם מצרפת, אנגליה.

דבורה גיני-מלכי : יש עולים שהגיעו, שהם במקור מארגנטינה, עברו דרך ארצות הברית והגיעו לפה. יש עולים מרוסיה שעברו דרך דרום אפריקה, היו שם כמה שנים וגם הגיעו לפה. כל 18 המשפחות שברשימה, שהגיעו מהמטוס לכאן, עשינו להם קבלת פנים. נפש בנפש תמיד עושים קבלות פנים, אבל ביולי ובאוגוסט השנה היה קצת קשה לעשות קבלות פנים המוניות בגלל המצב, אז אליסה שלחה אותנו עם דגלים וסוכריות ובני נוער לקבל את העולים בבתים שלהם. הם מאוד התרגשו מזה והיה מאוד נחמד. זה העולים שמגיעים מהמטוס לכאן.

נעמה טל : דבורה, הם מקבלים כלים להתמודדות עם השינוי בהתמודדות הכלכלית?

דבורה גיני-מלכי : אני לא יודעת.

נעמה טל : יש הרי מעבר מהשתכרות, לא אצל כולם, אבל מהשתכרות בדולרים להשתכרות בשקלים.

דבורה גיני-מלכי : אני לא יודעת.

נעמה טל : יש הרבה משפחות שחוות משברים.

דובי שפיר : אני יודע מהעבר שבדקו את זה בזמנו והסתבר שלא מעט מהנוער שנקלע לבעיות זה נוער של עולים חדשים כתוצאה שפתאום דמות ההורה נשברת לנוער הזה, כי ההורה שלו פתאום הפך להיות לעולה חדש ולנוער בקלות יותר יש את השפה ואז כתוצאה מזה קורים לפעמים דברים - - - .

דבורה גיני-מלכי : זה בעיות שמאפיינות עולים בשלב הרבה יותר מאוחר, אולי עשר שנים אחרי שהם מגיעים לארץ ופה כבר אני לא יודעת כמה באמת אנחנו עם יד על הלב. זה עניין שאני חושבת שכן צריך לדון בו וזה עלה לפני מספר שנים או בוועדת החינוך או בוועדת הנוער שהיתה במועצה, כי אז יצאו הסטטיסטיקות וראו ש-70% מבני הנוער שיש להם תיק - - - .

דובי שפיר : לא תיק. קוראים לזה נוער בסיכון.

דבורה גיני-מלכי : יש להם מה שנקרא רקע של הגירה. יש אולי שניים שהם חטיבה והשאר זה בין תינוקות לכיתה ד'. יש לי את כל הרשימה.

- עודד רביבי :** יש גם בתיכון. יש גם כאלה שיש להם שני ילדים מעבר לתיכון.
- קריאה :** יש משפחה שהגיעו לארץ והילד עכשיו חזר לארצות הברית ללימודי קולג'.
עודד רביבי : חלק מהסיפור של הנוער, אנחנו מחברים אותם חזק לתנועות הנוער. הצופים הדתיים הפך להיות לתנועה שכמעט מתנהלת באנגלית בגלל כמות דוברי האנגלית שיש שם, אבל בערב שהיה עם אנשי החינוך היתה נציגות נכבדת למטה הנוער ולתנועות הנוער ולנסות לחבר אותם לתוך הסיפור הזה. בסופו של דבר, בשורה התחתונה אנחנו יודעים להגיד היום שמבחינת נתונים של נוער בסיכון, נוער מנותק, אנחנו במקומות מאוד מאוד טובים. מבחינת מבחן התוצאה אנחנו במצב יחסית טוב. זה לא אומר שכל הילדים נשארים פה.
- יהודה שויגר :** עשינו גם ערבים בנושא הכנה לשירות צבאי, שירות לאומי.
- עודד רביבי :** רק לעולים חדשים.
- יהודה שויגר :** ערבים שלמים באנגלית.
- עודד רביבי :** זה היה בשיתוף עם לשכת גיוס.
- דורון כהן :** יש שיתוף פעולה בין ועדת קליטה למטה נוער?
- דבורה גיני-מלכי :** כן, אליסה היא עובדת המועצה.
- יהודה שויגר :** הנערים שבאו ורקדו זה דרך תנועות הנוער. יש הרבה חיבור. עוד משהו שצריך בהקשר הזה, בגלל הפעילות הענפה שנה שעברה, זה משהו שהמשיך גם השנה, קיבלנו שני תקנים דרך מנהלת השירות הלאומי, דרך שם שלום גירבי בנושא קליטת עליה, שהם שני התקנים שלא קשורים לשום דבר, שקיבלנו אותם מהרשות בגלל הפעילות הענפה גם בתחום החינוך וגם בתחום קליטת העלייה, אז לאליסה יש כיום שלוש בנות שנמצאות יחד איתה בפעילות בבוקר בתוך בתי הספר. הפעילות אחרי הצהריים מיועדת לעולים חדשים או ברמה הפרטנית או לפעילויות כלליות. יש מערך מאוד שלם שתומך אותה. היא ב-50% משרה ונותנת תפוקה של הרבה יותר מ-100% משרה.
- דבורה גיני-מלכי :** אתגר אחד שאנחנו עובדים עליו, אבל טרם מצאנו את הנוסחה זה העניין של הקשר בין ותיקים לעולים. כבר עשינו בחדר הזה את כל הדיונים שאנשים באופן טבעי והחברים שלהם דוברים את השפה שלהם, ואנחנו יודעים את כל זה, כבר עברנו את זה. אליסה תארה מצב שבו לפני שנה-שנתיים היה איזשהו טיול שמשרד הקליטה אמר שזה יהיה טיול לילדי עולים ולחבר ישראלים, ואף אחד

מהם לא הצליח להשיג איזושהו חבר ישראלי. המקסימום היה איזה חבר עולה שנגיד נמצא חמש שנים בארץ - - - . חשבנו שאנחנו כן רוצים לא לתת לזה לעבור. נגיד אם היה פה מלא בעיות קליטה ומלא דברים שלא היו נעשים, אז בטח הוועדה היתה מתחבשת על הדברים האלה, אבל מכיוון שאני רואה פה משנת קליטה סדורה, חכמה, עובדת שנותנת מענים, אנחנו רוצים לעלות מדרגה ולראות מה אנחנו יכולים לעשות. יש נדמה לי עשר משפחות שנקלטו בפיטום הקטורת שלוש-ארבע בזית ועוד שלוש-ארבע בזית ועוד שלוש-ארבע ב - - - . גם בית הכנסת הוא מאוד משמעותי בעניין של הקליטה שלהם. הקמנו תת ועדה שתשב ותראה אם אפשר לבנות אירועים משותפים שיאפשרו לאנשים להכיר. גם אנחנו רוצים לראות איך אנחנו מגדילים את מספר המארחים לחגים ובכלל. מי מכאן שרוצה לארח משפחות עולות יכול לפנות אלי או לאליסה. אנחנו רוצים לעשות עם זה עליית מדרגה. אני חייבת להגיד שאני מדברת בעברית עם כל העולים שאני פוגשת וכולם הפעם ענו לי בעברית יפה, אז גם השפה נעשית קצת פחות עם מכשול, לפחות עם העולים שהגיעו לאחרונה, אז זו קבוצת העולים המוכרת, הטובה שלנו, הוותיקה שלנו.

אנחנו עובדים בימים אלה על הבאת גרעין עליה מצרפת. זה היה עוד טרם הטלטלה שהיתה בקיץ. ישבנו עם שלום באך, שהוא היה ראש מועצת קריית ארבע לשעבר. יש לו עמותה שבראשה עומד הרב צוקרמן שהיה פה באפרת לקידום הנושא הזה לפני שלושה חודשים. האמת שאנחנו פנינו אליו והוא נפגש עם עודד. התחלנו להריץ את האפשרות שייקלט פה גרעין של 10-15 משפחות צרפתיות, מהמטוס. יש פה משפחות צרפתיות שקודם גרו בהר חומה, בירושלים, במקומות אחרים ואז הם הגיעו לכאן כוותיקים יותר.

אבי חדידה : בוותיקים שמגיעים לכאן ממקומות אחרים, אנחנו גם מטפלים?

דבורה גיני-מלכי : אני חושבת שפחות.

אבי חדידה : משפחה שהיא עולה, שנמצאת פה שנתיים אבל לא הגיעה לפה ישר מהמטוס אלא היתה ביישוב אחר קודם והגיעה לפה.

עודד רביבי : אבי, בסוף אני יודע לטפל בהם על פי הוותק שיש להם, יודע לתת להם ממשרד הקליטה מה שהם זכאים, יודע לתת להם ממשרד החינוך מה שהם זכאים במקרה שיש משהו שהם זכאים לו. כל יתר הפעולות, אני לא בודק לאנשים מה

הפז"ם שלהם פה. מטבע הדברים, ככל שעובר יותר זמן והם נקלטים יותר טוב אז הם פחות מעורבים. לצרפתים כמעט ולא היה שום פעילות, זה מה שבעצם דבורה אומרת, כי אנשים שהגיעו לפה הגיעו בצורה ספורדית כזאת. גם מטבע הדברים הם התאקלמו בצורה אחרת והם לא כל כך נשארו סגורים כמו דוברי האנגלית, אז לכן אני לא יכול להגיד לך, כן, אני מטפל בהם. הם לא נכנסים לי למחלקת קליטת עלייה ואני עכשיו נותן להם מספר ומתחיל לתת להם שירות.

דבורה גיני-מלכי : המשפחה הצרפתייה בעלת הפז"ם הקצר ביותר בארץ באפרת סגרה עכשיו שבע שנים. יש עוד קבוצה של דוברי ספרדית שכנראה נמצאים פה. ניסיתי כשפתחתי את הוועדה לחזר אחרי אנשים מרכזיים בקהילה הזאת וביקשתי מהם שיבואו לוועדה ויציגו צרכים ויציגו אנשים ויציגו דרכים ולא הצלחתי להביא אף אחד מהם, לא מישהי שאמרה לי שהיא עוסקת בקליטה שלהם ולא מי שעוסקת בגיור שלהם ומבחינתי אני לא יודעת איך להתקדם מפה. הם מבחינתי נעלמים כי לא מטפלים בהם.

עודד רביבי : הנושא צף לנו ממחלקת רווחה. אנחנו שם במצוקה מאוד מאוד קשה. יש לנו תושבים דוברי ספרדית שיכולים לעזור. יש למשל את מרים ונגרובר שעושה שעות של תרגום בהתנדבות ברמה שכבר הופכת להיות חלק מהצוות מבחינת כמות החשיפה שלה לנתונים. אנחנו לא בטוחים שכל אלה שמגיעים אלינו בכלל תושבי אפרת. חלקם קשורים לאולפן הגיור ואולפן הגיור לא דואג להעביר לנו את הנתונים בצורה מסודרת וזה הופך ומתחיל להיות נושא מאתגר כשלעצמו. השאלה שלך על התמודדות עם בעיות כלכליות, עם הפרואנים זה הרבה יותר קשה. המציאות היא הרבה יותר מורכבת. יכולת הקליטה שלהם יותר מורכבת. הם מדברים אך ורק שפות דרום אמריקאיות. לא מדברים אנגלית, לא מדברים עברית. שם אנחנו נקלעים למצוקות גם בתחום האישי וגם בתחום שמשפיע על הכלכלי ועל הקליטתי וצריך לקיים פגישה מבחינתי עם אליסה, דוד, פרלה. אתם רוצים, גם את יהודה, ולראות מה אנחנו עושים במשולש הזה כי זה מתחיל לצוף כפער משמעותי. אנחנו רואים אותם בנוכחות המלאה במגרש הכדורגל במוצאי שבת, אבל חוץ מזה זאת אוכלוסיה שצריך להתחיל לטפל בה.

יהודה שויגר : או דרך מחלקת הרווחה.

עודד רביבי : מי שמגיע לשם.

יהודה שויגר : דוד העלה את זה בתרגום לספרדית, כי הם לא מסוגלים לדבר איתם.

דובי שפיר : מה עם יוצאי רוסיה, מה מצבנו?

עודד רביבי : אם אני זוכר נכון יש פה אחת לשבועיים מועדון של דוברי רוסית, רובו וכולו מגוש עציון המזרחי. אנשים מגיעים לגוש עציון לפעילות של מחלקת הרווחה שלנו.

עדכון המלצות ועדת תנועה-

משה בן אלישע : בנוסף לזה יש תגבור של קו 167, יש תגבור של קווי 169, יש תגבור של קווי 44, יש תגבור של קו 409 לבית שמש. יהיה גם קו לבאר שבע בימי ראשון. הקו הזה יסע דרך כביש 6, לא דרך חברון בגלל בעיות מיגון ירי. מה שהם אמרו, שזה יהיה אותו זמן נסיעה. אין להם קווים ממוגני ירי.

נעמה טל : זאת אומרת כל הקווים שלנו לא מוגני ירי.

משה בן אלישע : לא מוגני ירי. קו 169 יפעל במתכונת שונה מאשר היום. הוא יתחיל מאזור הדקל, פארק העשור ודרומה. הוא בכלל לא יתחיל מהצפון. קווי 167 יכללו את כל - - -

דובי שפיר : זאת אומרת, אם אדם יגיע לאפרת עם קו 169, הוא ירד בפארק העשור בתחנה הסופית. אם הוא ירצה להמשיך הלאה הוא - - - על 44 או על 167.

משה בן אלישע : מצד שני יש את קווי 167 שיעשו את כל הקו.

דובי שפיר : רק צריך לוודא שהכרטיס שלו כולל את ההמשך הזה.

משה בן אלישע : אין המשך.

נעמה טל : מה ההיגיון לעשות 34 קווים לתושבי השכונות הדרומיות?

משה בן אלישע : זו ההצעה. עוד דבר אחד, התכנית הזאת היא הצעה של משרד התחבורה, שנעשה בשיתוף משרד התחבורה, עבור משרד התחבורה על ידי חברת מטי בתכנית אב ירושלים. אנחנו קיבלנו אותה, פרסמנו אותה לציבור. קיבלנו משוב מהתושבים והמשוב של התושבים פלוס הערות ועדת התנועה נמצאים בעמוד הראשון שלכם. למעשה זה כל ההערות שהגשנו למשרד התחבורה על התכנית והם לוקחים את זה בחשבון. עדיין לא נסגר לוח הזמנים. יצטרכו לשבת איתנו על לוח זמנים, מתי וכו'. ועדת התנועה קיימה דיון, אימצה את - - - המשובים, הוסיפה עליהם כמה סעיפים וזה מה שמונח לפניכם.

עודד רביבי : הרציונל הוא להגיע למצב שהקווים הם כמה שיותר קצרים, כלומר אם אנחנו זוכרים לפני שנה וחצי שתושבי הרימון היו מתלוננים שהם צריכים לנסוע את כל

אפרת כדי להגיע לירושלים או תושבי הזית הם צריכים לנסוע את כל אפרת כדי לצאת לירושלים, זה היה האנטיתזה של מה שעומד פה מבחינת הרציונל. בואו נראה איך בן אדם עולה על האוטובוס וכמה שפחות זמן, נסיעה כמה שיותר קצרה. הם בעצם באים ואומרים, זה בעצם גם משתלב עם תכנית האב לתחבורה לירושלים, איך בסופו של דבר לאנשים יש את מקסימום הגמישות ואת התזמונים בין הקווים אנחנו נדאג לעשות. בעצם מדברים פה על לוחות זמנים של הרבה יותר אוטובוסים, של תדירות הרבה יותר תכופה. אגד תעבורה היה צריך להיכנס כבר לפני שנתיים לסיפור. אנחנו כל פעם מקבלים דחייה של עוד חצי שנה ועוד חצי שנה, לכן בנקודה מסוימת, בסדר, אנחנו מציגים לכם את זה, בואו נראה שזה מתקיים. אחר כך נתחיל לדון בניו אנשים, אם הוא כן עולה לרחוב המנורה או לא עולה לרחוב המנורה. אנחנו כבר יודעים במילא שאחר כך אנחנו גם משנים דברים תוך כדי תנועה. אחד הדברים הכי משמעותיים מבחינת תכנית האב לתחבורה שאין עליו מענה, זה הסיפור של התחנה המרכזית. התחנה המרכזית, הוציאו עליה צו איסור שימוש, מבנה מסוכן, זיהום אוויר. הם בתהליכי סגירה של המבנה הזה כאשר אין שום תכנית לבניית מבנה חלופי. המבנה לא שייך לאגד תעבורה, הוא שייך לאגד, כלומר אגד תעבורה, אין לו מקום מרכזי לאוטובוסים. יש לנו עוד כל מיני דברים שמבחינת משרד התחבורה אין לו מענה כרגע. אנחנו מבחינתנו מגיבים למה שאנחנו מקבלים, מנסים ליזום מה שאנחנו יכולים ליזום וזה בעצם הדו-שיח שמתקיים בין המשרד לבין ועדת תנועה לבין מה שמוצג לכם פה.

דובי שפיר : מנחם, כל מה שכתוב בעמוד הראשון זה סיכום של המלצות שהגיעו מהתושבים ואתם ארזתם את זה כהמלצות של הוועדה והעברתם למשרד התחבורה.

נעמה טל : אגד תעבורה זה כמו קווים או ויולה?

משה בן אלישע : כן.

דבורה גיני-מלכי : הם חברת בת של אגד?

עודד רביבי : לא יודע בדיוק מה הבעלויות.

משה בן אלישע : משרד התחבורה הוציא מכרז. אגד, אסור לו להשתתף במכרז הזה, לכן הקימו חברה חדשה, קוראים לה אגד תעבורה והם זכו במכרז.

מנחם שפיץ : אני מבין שאין תחנת מיגון שם.

משה בן אלישע: נכון. זה בעייתי. זה עלה עם קמ"ד תחבורה שהיה פה לפני שבוע וחצי בביקור אצלנו. זה יעלה מחרתיים בשולחן עגול עם קמ"ד תחבורה באגד. זה עלה במשרד התחבורה בפגישה שהיינו.

דבורה גיני-מלכי: מישהו ישב פעם בתחנה החדשה של קו 167 בתחנה מרכזית? אני ישבתי. זו תחנה אחת, 300 קווים, נמצאת מול בנייני האומה. גם אם זה ישאר שם, אפשר להשקיע. גם אם נגיד הייתי יודעת מתי האוטובוס יבוא, לא הייתי עומדת כל הזמן בצפייה לדעת, עוד אוטובוס עבר, עוד אוטובוס עבר, זה שלי, זה לא שלי. זה פשוט אפריקה שם, התחנה הזאת.

עודד רביבי: עוד משהו, משה?

משה בן אלישע: לא.

ועדת מכרזים-

עודד רביבי: תודה רבה. ועדת מכרזים.

יהודה שויגר: במכרז לגבי חברת האבטחה באפרת זכתה חברת נוף ים. ניגשו אם אני לא טועה חמש חברות. לגבי כל החברות שניגשו, לגבי כולן הניקוד היה דומה.

דובי שפיר: לכמה שנים החוזה?

יהודה שויגר: שלוש.

אבי חזידה: לגבי מכרז החלפת תאורת רחוב בתאורת לד, המכרז הוא מכרז חוזר. המכרז הקודם, ביטלנו אותו בגלל מפרט טכני. אותה חברה שזכתה במכרז שבוטל, זכתה גם הפעם מאחר והיא עמדה בקריטריונים.

יהודה שויגר: גופי התאורה אמורים להגיע מחו"ל. יש כמה דברים שהם ביקשו, - - - לפני חתימת חוזה. עקיבא והיועץ עברו על הדברים האלה. אנחנו בעזרת השם בסוף השבוע הזה או בתחילת השבוע הבא נחתום על ההסכם ואז יש להם סדר גודל של חודשיים מהרגע שאנחנו מתחילים. עד סוף 2014 בעזרת השם - - -

דובי שפיר: השיטה היא שהם מממנים את התאורה ומקבלים אחוזים מהתיסכון?

קריאה: במשך 8 שנים ואחר כך זה עובר לידנו.

עודד רביבי: העלות של צריכת החשמל אמורה לרדת.

יהודה שויגר: אגב, זה כולל גם תאורת רחובות וגם תאורת שבילים. פעם שעברה הסיבה שנפסל המכרז זה בגלל הנושא של התקשורת, שהחברה לא עמדה במפרט הזה, וזה משהו שמוכנס, זה אומר בכל פנס למעשה ברחבי היישוב יש משדר שבסוף אמור

להגיע לפה ואז יש פה איזושהי מערכת שליטה ובקרה שיכולה גם להיות במעקב אחרי כל תקלה שיש לנו. מצד שני זה גם את היכולת לעמעם במידת הצורך או לכבות או להדליק במידה ואנחנו רוצים. יש פה איזושהי אפשרות לעשות שליטה ובקרה מרחוק דרך האינטרנט, דרך מחשב שזה יחובר אליו במועצה. גם מעקב וגם הטיפול בתקלות יכול להיות הרבה יותר מהיר ומובנה. החברה גם אחראית לכל הנושא של התחזוקה. הם חייבים לתת חדשים במידה ויש תקלה. כל הנושא של מנוף או יום עבודה או עובדים של מחלקת שפע, חשמלאים וכו' וכו' זה משהו שהחברה מתעסקת איתו וזה במסגרת ההסכם.

דובי שפיר : מה קורה עם תאורת הרחוב באזור החדש, בזית?

יהודה שויגר : נכנסנו לתוך המכרזים עם מכרזי פיתוח של משרד השיכון, שיש שם איזושהו סעיף שאומר - - -

עודד רביבי : יש לנו זכות וטו על גופי התאורה. הם צריכים להיות בתאום איתנו.

יהודה שויגר : הם צריכים לאשר את הדגם יחד עם הרשות המקומית.

מנחם שפיץ : כבר חתמו על החוזה, כן?

שרון הורוביץ : עוד לא.

מנחם שפיץ : אז כדאי לבדוק את העניין הזה, שעכשיו הולכים להזיל את עלות החשמל, אז עכשיו מה שיקרה, זה יהיה אפילו יותר רווחי לקבלן. אולי אנחנו גם יכולים ליהנות מזה בגלל ש המחירים ריאלית הולכים לרדת.

עודד רביבי : רבותיי, אני מבקש להעביר את חוזה למנחם, לראות.

שרון, ועדת השקעות.

ועדת השקעות-

שרון הורוביץ : ועדת השקעות מבקשים להחליף חברה בוועדה. עד היום היו בוועדה הגזבר, מנהלת חשבונות ראשית, מנהלת חשבונות בשם נאוה בנדל. היא הורידה את משרתה והיא פחות מתעסקת בדברים האלה. יש לנו מנהלת חשבונות חדשה שהיא גם מאוד מקצועית וטובה וכו' והיא נכנסה לתחום הזה. באופן פורמלי אני מבקש להוציא את העובדת ולהכניס את דקלה.

דבורה גיני-מלכי : אם יש חברים שפרשו מוועדה, זה צריך לעבור איזושהו הליך?

קריאה : לא.

אושרה החלפה של דקלה כהן בנאוה בנדל לחברה בוועדת השקעות

עודד רביבי : **תב"רים.**

שרון הורוביץ : יש תב"ר אחד של פעילות זהירות בדרכים, של 29,000 ממשרד התחבורה.

יהודה שויגר : הם עשו את השינוי הזה כבר עכשיו בעקבות כל הישיבות שהיו להם בענייני עצמם. הם החליטו שהם פחות רוצים להשקיע בפעילויות בתי ספר והם יותר רוצים להשקיע בפעילויות קהילתיות או פעילויות בתחום ההסברה. שבוע בטיחות בדרכים הולך להיות בשבוע של ה-18 בנובמבר. אנחנו רוצים לחשוב על אותה מתכונת פחות או יותר כמו יום הניקיון הבין לאומי. מה שהיה יפה ביום הניקיון, זה שהוא היה יום קהילתי. התחלנו את הפעילות בתוך בתי הספר בבוקר. זה עבר לתנועות הנוער בערב. בין לבין גם היו פעילויות בחווה החקלאית והיה איזשהו גינון קהילתי ל-50 פלוס. ניסינו לעשות איזשהו משהו קהילתי שמקיף למעשה את כל שכבות האוכלוסיה בקהילה. אותו דבר לחשוב גם ביום הבטיחות בדרכים. זה יוצא גם ביום שלישי ב-18 בנובמבר ואז אפשר לעשות גם פעילות בתי הספר, גם איזשהו הפנינג במתנ"ס בשעות אחר הצהריים, שאנחנו נעשה אותו פתוח לקהל הרחב. לחשוב גם על כמה אלמנטים אחרים שאנחנו רוצים לשלב אותם, אם יש איזשהו רעיון לשלב אולי את מד"א עם דברים שקשורים להחייאה, דברים שקשורים גם לזהירות בדרכים מהצד המניעתי ולחשוב על יום כזה מוצלח. הבעיה היא שזה נובמבר ולכן מבחינת המוגבלות שלנו לפעילויות בחוץ זה משהו שמקשה יותר, אבל אנחנו נראה איך אנחנו נקיים את היום הזה ועושים אותו יעיל. התב"ר הזה, מאלצים אותנו להשתמש בו יותר לנושא של אירועים קהילתיים, פחות בבתי הספר ולהשקיע במעקות בטיחות ודברים אחרים שיסייעו בתחום הבטיחות בדרכים.

עודד רביבי : טוב, **עדכוני ראש מועצה.** עלה מכמה חברי מועצה הסיפור של תשתיות בדגן וגם הסיפור של פינוי הקרוואנים בדגן. בשורה התחתונה, אף אחד מכל אותם אנשים שהופיעו פה בוועדת השימוע לא הסכים לחתום על פינוי מרצון. משמעות הדבר שחתמנו על צווי הריסה. הפער בימים שנכתב בצווי הריסה אל מול ההצעה שהיתה פה או ההבדל בין מי שמוכן להתפנות מרצון לבין מי שאני צריך לפתוח נגדו בהליכים. אני לא יכול לתת את אותו מרווח של 90 יום למי שמוכן להתפנות מרצון לבין מי שאני מבין שאני צריך לנקוט נגדו בצעדים משפטיים. בשיח שהיה לנו עם משרד השיכון אני לא בטוח שצווי ההריסה משכנעים אותם. יש עדיין

איום שהולכים לעכב את השיגור של המכרזים. כרגע משרד השיכון עושים על זה דיון ושיח.

דובי שפיר : על דחייה של המכרזים?

עודד רביבי : מה שאני מדבר זה על דחייה אחרת, זה בגלל "צוק איתן" שהאריכו את המועדים. המכרזים שהיו אמורים להתפרסם, שמשרד השיכון ביקש ממני את התנאי לפנות את הקרוואנים. הם שוקלים להגיש תביעות אזרחיות כנגד תושבי הקרוואנים עבור דמי שימוש עבור כל התקופה שאנשים גרים בקרוואנים. הם שוקלים לשלוח לשם את השמאי הממשלתי. מתחיל להסתבך שם הסיפור הזה.

דובי שפיר : בעצם מה שאתה אומר, שהם הולכים להוציא את הטיפול בסיפור הקרוואנים מהידיים של המועצה?

עודד רביבי : לא, לא. הוא לא אומר את זה, הוא רק אומר, אני פועל בשני המישורים, יש לי תביעה כנגד המועצה שהיא נדרשת לפנות את הקרקע שהיא שלה, אבל גם אני לא מתכוון לשבת פה בחיבוק ידיים כי גם אני מעוניין לשווק. אלה שהוציאו נגדם צו הריסה הגישו ערר על צו ההריסה לבית אל, שזה הליך נוסף שאנחנו פותחים בו או שהם פתחו בו. יש גם את העתירה לבג"ץ. יש פה מיליון חזיתות שפועלים בעת ובעונה אחת. בשורה התחתונה, אין כרגע שיתוף פעולה עם אותם אנשים שהופיעו פה ושם אנחנו נמצאים. אנחנו מנסים לשכנע את משרד השיכון שעוד יש לנו אפשרות לנתק חשמל ומים ודברים כאלה, אבל אנחנו נמצאים שם עם יד על הדופק ואנחנו בודקים איפה אנחנו נמצאים בקטע הזה. בסך הכול הדברים כרגע לא נראים שם טוב.

נעמה טל : עודד, אבל בהמשך למה שראינו קודם עם הוועדה לתכנון ובניה, מהרגע שהמשרד משווק את הקרקע עד למעשה שהוא מכין את התשתיות, יכולות לעבור שנים. זה מה שהוא אומר.

עודד רביבי : דבר ראשון, משרד השיכון אומר את זה, שזה לוקח לו זמן. דבר שני, משרד השיכון בא ואומר לנו פשוט, אני לא יכול להרשות לעצמי לשווק קרקע שעליה יש כרגע מטרד ואני מעביר את זה לקבלן פרטי שלא יודע כמה זמן זה הולך לעכב אותו. אם היתה התחייבות של בן אדם שאומר, ברגע שיבקשו ממני, אני עוזב, אז הוא בסרט אחר. הוא לא נמצא שם והבן אדם הזה לא חוסך שום אמצעי. הוא גם מגיש ערר לבית אל והוא גם מגיש בג"ץ והוא גם אומר, לא מעניין אותי תביעות

אזרחיות, אז אומר משרד השיכון, אני לא מעוניין לשווק מגרש כזה כי אחר כך אני נחשף לתביעה של הקבלן שצריך מתישהו לעלות על הקרקע, ושם אנחנו נמצאים במסדרון הזה ואנחנו מנסים לתזמן בין כולם. אם יהיו לנו עדכונים נוספים אנחנו נעדכן.

דובי שפיר : אני הייתי מציע, עקיבא לא פה, שהוא ינסה לדבר עם עורך הדין שלהם בשביל לנסות למצוא את הדרך - - -

עודד רביבי : מי זה העורך דין שלהם?

דובי שפיר : זה נפתלי ורצברגר.

עודד רביבי : הוא דיבר אותו.

דובי שפיר : מה שאתה מתאר פה זה דברים שעלולים לפגוע בהם.

מיכאל בן דהן : אני חושב שהם צריכים להיפגע אם הם לא מבינים את זה שהם - - - . נתנו להם פה את האופציה, אני חושב הכי מכובדת שאפשר. זה בסך הכול לחתום על איזשהו מסמך ולא הולכים היום לפנות אתכם. כשיחליטו לפנות לטובת פיתוח של אפרת - - - הם מתנגדים, אז עכשיו אנחנו צריכים להתחיל לחשוב?

דובי שפיר : מיכאל, מה שאתה עושה, אתה עכשיו חוזר לישיבה הקודמת ואני מנסה להימנע מכך. מה שאני אומר, שלנו כמועצה יש אינטרס שהעניין הזה יעבור כמה שיותר חלק ולא יהיה שום עיכוב. לטובת העניין, עורך הדין שלנו שזה עקיבא סילבצקי יכול להידבר עם עורך הדין שלהם נפתלי ורצברגר ולנסות לפתור חלק מהעניינים. סוגיית הבג"ץ תעמוד במקומה כנראה, אבל סוגיית זה שמשרד השיכון כמו שעודד מתאר, משרד השיכון פה נכנס לעניינים גם כן, זה יהיה טוב לנו שמשרד השיכון לא יעכב את המשרדים, ולהם אולי זה גם יהיה טוב. זה הכי טוב.

עודד רביבי : דובי, הכול טוב ויפה. בסופו של דבר האנשים האלה מקבלים עצות מכל מיני כיוונים וגם סביב השולחן הזה לא היינו מאוחדים בצווי ההריסה וגם מהשולחן הזה יצאו מסרים כפולים לאותם תושבים. כל אחד הצביע על פי מצפונו ועל פי אמונתו. נפתלי ורצברגר הוא זה שהיה בפגישה עם משרד השיכון. הוא שמע ממשרד השיכון שהולכים לשלוח שמאי. הוא זה ששמע שהולכים להגיש נגד הלקוחות שלו תביעות אזרחיות. נפתלי ורצברגר לא הגיש את הערר לבית אל, אז אני לא יודע בדיוק מי מייצג אותם, באיזה הליכים. הערר לבית אל לא הוגש על

ידי נפתלי. הוגש מכתב פרטי, עד כמה שנמסר לי. אני לא ראיתי את המכתב. אמרו לי שמכתב הזוי במידה מסוימת.

דובי שפיר : בסדר, אני לוקח את הדברים בחזרה.

עודד רביבי : מבחינתי כל פתח הוא עדיין פתח. אני אשמח לראות אותם עכשיו מתחייבים על 90 יום ולרוץ למשרד השיכון ולהציג את זה. אין מרווח של זמן כי בסוף גם מה שעשינו בישיבה הקודמת עם כל הצער והכאב ועוגמת הנפש, משרד השיכון אומר לך, אני לא בטוח שזה מספיק כי זה שאתה הוצאת נגדם צו הריסה והם הולכים ומערערים לבית אל, אז זה אומר שההליך עדיין פתוח וזה מה שצו ההריסה שלך - - - . אם היתה התחייבות מצידם אז אני חושב שהיה לי יותר מקום לבוא ולשכנע את משרד השיכון, הנה, אנשים מוכנים לשתף פעולה. הנה, אנשים מבינים שסופם להתפנות משם והם לא חיים עדיין בסרט שמגיע להם והם הולכים לתת להם. אני לא נמצא בקטע הזה. הם מנהלים מלחמה בכל חזית, שהיא לגיטימית. יכול להיות שהם יזכו. הערכה שלי שהם לא יזכו, אבל זה לא משנה כרגע. שם אני נמצא. אם היה לי את הכלי לבוא ולהגיד למשרד השיכון, הנה, הצלחתי לשכנע אותם והאנשים האלה מתפנים, אז יכול להיות שהיינו במקום אחר.

מנחם שפיץ : הבעיה שהיא שחלק מהחבריה האלה חושבים שאם הם יעשו פה עמדה - - - , אז הם עלולים לקבל איזה מן פיצוי, או כסף או דירה או אני לא יודע מה. זה השורה התחתונה. הבחור שישב פה בפניה, אני לא זוכר את שמו, הוא אמר ככה, זה הבית שלי ואין לי לאן ללכת. זה ציטוט מילה במילה. אני הייתי מבקש מכם לשנות את - - - בהצעה שלכם כדי שהם יראו ויבינו שמבחינת המועצה, 100% מועצה, אין לנו כלים, אין לנו מה לתת להם.

דובי שפיר : מנחם, ההחלטה התקבלה פה אחד או ברוב קולות.

עודד רביבי : לא התקבלה פה אחד אבל זה לא משנה. זה המצב כרגע. אנחנו נמשיך לנסות לעשות את כל מה שאנחנו יכולים כדי לקדם.

הדגן – סיפור התשתיות. כשבן אדם גומר בית יש שני שלבים: יש טופס 2 ויש טופס 4. יש בתים שאוכלסו, ואני אומר את זה כרגע בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, בניגוד לדיון, כלומר הם אוכלסו לפני שהם קיבלו טופס אישור אכלוס. לכאורה, אז מה, ולכאורה מה אכפת לנו, ולכאורה סוף כל סוף מיישבים

את גבעת הדגן, והכל לכאורה. בפועל אנחנו ניצבים בפני בעיה שאנשים נכנסו לשם לפני שיש מענה של תשתיות בצורה מסודרת ובטיחותית. ממה שאני מבין, אותם אנשים יודעים כי בחוזה שהם חתמו מול משרד השיכון, משרד השיכון התחייב להשלים תשתיות עד אוגוסט 2015, זה אומר שיש לנו עוד שנה בתשתיות זמניות. זה אומר שיש לנו תושבים שהתחברו למערכת ביוב שעוד לא נמסרה למועצה. זה אומר שביוב נשפך בתוך צינורות שלי עכשיו אין יכולת לבדוק האם משרד השיכון עשה את העבודה כמו שצריך או לא. חשמל – אני לא יודע מאיפה הם מקבלים. מים – הם נעזרים כרגע עדיין במים שהם מקבלים מבניה, וזה תעריף גבוה יותר מאשר מים באספקה לבתים. בעצם פעולת האכלוס אותם חשפו את עצמם לשורה של סכנות והכניסו אותנו לאיזשהו מלכוד. אנחנו היום עשינו איזושהי התייעצות עם עקיבא לראות איך אנחנו מטפלים בזה. יש כל מיני אופציות אבל בשורה התחתונה צריך להבין שזאת מציאות מאוד מאוד מורכבת גם מבחינה משפטית וגם מבחינת אחריות. בזק יחפרו שם תעלה וילד יפול לתעלה הזאת. סיפור לא פשוט. אותו דבר חברת חשמל, אותו דבר קווי ביוב, לכן אני אומר, כל אותם תושבים שפונים אליכם בבקשה להפעיל לחץ להשלים את התשתיות, אנחנו מפעילים לחץ על משרד השיכון. אנחנו אומרים למשרד השיכון שהיחידות כבר מוכנות לאכלוס ושנשים מחכים ושאפשר לחסוך לאנשים דמי שכירות ומנסים לעזור לאותם אנשים, אבל בסוף גם משרד השיכון בא ואומר, אני התחייבתי עד מועד מסוים, ואי אפשר לבוא ולחייב אותי עכשיו לשנות את לוחות הזמנים שלי בגלל ששני אנשים גמרו את הבתים שלהם מהר יותר ועכשיו להקדים לוחות זמנים בשנה. זה פחות או יותר המצב שבו אנחנו נמצאים. הצפי כרגע זה שמשרד השיכון ישלים את התשתיות בזמן, כלומר אוגוסט 2015, אבל זה אומר שבעוד כמעט שנה. לכל מי שפנו וכל מי שפונה אלי בסיפור הזה, שתדעו איפה אנחנו נמצאים.

דובי שפיר : לפי הבנתי, תשתית המים פחות או יותר מוכנה. אני צודק?

עודד רביבי : לא יודע, לא רוצה להגיד. אני יודע שביום שישי באו לבדוק לחץ מים ומשרד השיכון הביא את אותו קבלן כבקרה חיצונית. מי שאל פה בוועדת תכנון ובניה איפה חברת הבקרה החיצונית? אז משרד השיכון הביא לדגן את הקבלן שביצע את עבודות תשתית המים כדי לאשר שלחץ המים עומד פי התקן. שהוא יפקח על

העבודה של עצמו. בגלל שהיו שם נציגי מועצה, אז אנחנו העפנו אותו לכל הרוחות ואמרנו למשרד השיכון, או שאתם מביאים מפקח חיצוני או שאתם לא עושים בקרה.

דובי שפיר : אפרופו זה, אחרי משבר החשמל בחנוכה לפני שנה וחצי, אתה זרקת אז איזה משפט, מי יודע מה מחכה לנו בהמשך. אם זה מה שקרה בחשמל וההתמוטטות של המנהרה, הגשר לפני שבועיים, מה שנקרא מראה לנו לאיפה אנחנו הולכים עם רמת העבודה של משרד השיכון.

עודד רביבי : אני לא יכול להעיד מה רמת העבודה של משרד השיכון. אני לא מפקח ואני לא בקיא בתחום הבניין. אני יכול להגיד לכם שהם החליפו את חברת הניהול. יש כאלה שרואים בזה ברכה, יש כאלה שרואים בזה קללה. מי שעכשיו עושה את עבודות הפיקוח זה אלי גוגוזין שהוא תושב אפרת, שיש לו שם של קפדן ופדנט, אז כמו שאני אומר, יש כאלה שרואים בזה ברכה, יש כאלה שרואים בזה קללה כי הוא יעצור דברים. אני בסוף מנוע מלהגיב, אבל משרד השיכון הבין שיש שם איזושהי בעיה, שינה את הנפשות הפועלות. שם אנחנו נמצאים. אתה היית באמצע הנחת יסודות על תשתית המים. אז מה, נחבר אותם לתשתית מים?

דובי שפיר : לא, זה משרד השיכון צריך לעשות אבל אני אומר, אם אנחנו במצב שהתשתית מוכנה, אז זה כל מה שנשאר לנו לנסות, מה שנקרא לשכנע אותם שלא יחכו לאוגוסט אלא שיעשו את זה קודם, אם הכול מוכן.

עודד רביבי : כן, אבל אני אומר עוד פעם, הבעיה שלי זה לא רק מים. הבעיה שלי גם חשמל וגם ביוב.

יהודה שויגר : ומדרכות ודרכים ובורות ואזורים פתוחים וגדרות שלא מסומנים, וזה אתר בניה אחד גדול.

עודד רביבי : אבל יש הבדל אם זה אתר בניה בתוך מתחמים פרטיים, במגרשים פרטיים שאנשים מחויבים לגדר ולבנות על פי כללי זהירות מסוימים לבין העובדה שהמרחב הציבורי, שזה כבישים ומדרכות, הם פתוחים והם מקום שאני לא יכול לגדר. אני לא יכול לגדר את כל המדרכות ולהגיד לבן אדם, תגיע לבית שלך במסוק. בכל מקרה אנחנו בבחינה בסיפור הזה ונראה גם איך אנחנו מתקדמים. אנחנו בבעיה דומה בזית, אם כי קצת שונה. יש לנו שם קבלן שאמור למסור את יחידות הדיור הראשונות שלו, שזה א' ברקן לקראת דצמבר. משרד השיכון שם

בפיגור מבחינת השלמת התשתיות אבל מאחר ובזית התשתיות התת קרקעיות שזה הביוב והמים הונחו כבר לפני 7-8 שנים, אז העבודות הן פחות מאסיביות. יש כרגע שיח עם משרד השיכון האם ליחידות האלה לעשות תשתיות זמניות, כלומר מדרכה זמנית ודברים נוספים באופן זמני או ישר להיכנס לעבודה הקבועה. הם בוחנים כרגע עלות-תועלת ולוחות זמנים. היתה פגישה השבוע יחד עם הקבלן כדי לנסות להגיע לעמק השווה, לראות שהוא לא מתעכב באכלוס שלו ומשרד השיכון מעמיד את כל התשתיות בזמן.

נעמה טל : משרד השיכון מתכוון בדגן להיות מוכן ב-2015 או שאנחנו צופים שאותו דבר שקורה בזית יקרה כאן?

עודד רביבי : אנחנו מקווים שזה יהיה באמת באוגוסט 2015. כרגע אנחנו לא יודעים להגיד שיש שם עיכוב. זה לוחות הזמנים שעליהם מדברים איתנו. אני לא יודע אם הוא אומר את זה בגלל שזו ההתחייבות החוזית שלו כלפי הרוכשים או בגלל שכך הוא מעריך באופן מציאותי. בסוף אנחנו כולנו יודעים שהקבלן עולה לשטח יש כל מיני הפתעות ולא תמיד הדברים קורים כמו שהם קורים. דוגמא להפתעה כזאת זה הפארק במגרש 140, שהגיע אלי גם כן דרך כל מיני כיוונים. ברגע שהתחלף המפקח, אלי גוגוזין בא, בדק את הנתונים ההנדסיים של שורות התמך, אמר שהחישובים שם מוטעים. הוא ביקש שתבצע עבודה מחודשת של החישובים של קירות התמך ולכן כרגע לא עובדים על הצד המזרחי. עובדים רק על הצד של דוד המלך. בגלל זה גם לא עובדים על המדרגות הזמניות, כי המדרגות הזמניות צריכות להיות על הקיר תמך שכרגע בוחנים את הנתונים הסטטיסטיים שלו. אני מקווה שזה יגמר מהר ואז אפשר יהיה לקבל תשובות ולראות עבודות בשטח.

דבורה גיני-מלכי : לא מדובר במדרגות. מדובר במעבר שהוא התחיל לסלול אותו. הוא כולו קרקעי, הוא רק צריך לעשות עוד משהו כדי לאפשר כניסה ויציאה.

עודד רביבי : הוא לא יכול לאשר כניסה בתוך אתר העבודה.

דבורה גיני-מלכי : זה כמו שער.

עודד רביבי : בסדר, אבל טרקטורים יעברו שם. הוא עדיין מחויב לבנות את גרם המדרגות החליפי, שגרם המדרגות החליפי מחויב להישאר על הקיר שאותו הוא צריך לבנות ומאחר וכרגע הוא אמר, הקיר שתכננתם, אני לא מאשר אותו והמהנדס

שאישר אותו עשה טעויות ואני מבקש לעשות חישובים מחדש, אנחנו נמצאים כרגע בבחינה של החישוב מחדש.

דבורה גיני-מלכי : מדובר על קיר שאמור להיבנות לכיוון דוד המלך?

עודד רביבי : במקביל לרחל אמנו.

דבורה גיני-מלכי : כי רחל אמנו, יש כבר את הקיר תמך, ה-10 מטר הזה.

עודד רביבי : איפה שהפארק אין קיר. יש שם רק את החציבה שעשו. צריך לבנות שם עכשיו את הקיר. הקיר הזה, עליו אמורות להישען המדרגות, עליו אמור להישען השביל הסופי, עליו אמורים להישען כל מיני פיתוחי נוף. זו דוגמא למשהו שלא היה מתוכנן, נכנס עכשיו כרגע לעבודות חשיבה ותכנון ושם אנחנו נמצאים. מבחינת תושבים זה נראה כאילו לא עובדים, כאילו מזלזלים, אבל זה בסופו של דבר מה שקורה בעבודות מהסוג הזה.

דובי שפיר : לגבי 140, המכתב שכולנו קיבלנו, דיברו שם על הרעש. עלתה שם טענה, אני לא כל כך הבנתי אותה, אבל עלתה שם טענה שכל הסיפור של הסקייטבורד הוא מסוכן, אז כיוון שאני לא ראיתי את התכנית המפורטת, באיזו זווית תהיה ההחלקה של הסקייטבורד ומה ימנע את נפילת הגולש לתוך דוד המלך, אז אני מניח שהדבר הזה מסודר ואין סכנה.

עודד רביבי : מתקנים שנרכשים על ידי המועצה מחויבים בתו תקן. מגרשי משחקים ככלל אמורים לעבור בחינה שנתית של מהנדס בטיחות. אין לנו הנחות בקטעים האלה. אנחנו לא תמיד מצליחים לעמוד בפערים של התחזוקה והעלויות, אבל כל המתקנים שנרכשים הם עם תו תקן ועם אישור של מהנדס בטיחות. הפארק עצמו מתוכנן על ידי מהנדס בטיחות, לא שלנו, של משרד השיכון. המתקנים עצמם הם מתקנים שמיועדים לזה. מטבע הדברים יניחו גדרות, יניחו שיפועים כמו שצריך. כמו שהעיר אחד התושבים, כל פארק בסופו של דבר הוא מסוכן אם משתמשים בו בצורה לא נכונה. תוכניות הפארק הוצגו לתושבים גם באפרתון, גם במפגש עם תושבים. התקבלו הערות. היה שיח עם תושבים. בשלב הראשון לא היה מתוכנן שם בכלל מתקנים לילדים קטנים. נוכח הערות של תושבים הכנסנו שם גם אלמנטים למתקנים לילדים קטנים. כל אחד רואה את מה שהוא רוצה, מתי שהוא רוצה, נזכר להעיר מתי שהוא רוצה. המגרש הזה מעולם לא היה מתוכנן לבית כנסת. היה ניסיון של בתי הכנסת להעתיק לשם את בתי הכנסת.

היתה התנגדות כבר לפני התקופה שלי, סדר גודל של שמונה שנים, אפילו יותר. הלכו עם זה לבית אל, הופיעו בבית אל. התושבים טענו שמי שייצג את המועצה בבית אל היתה עורכת דין מתחילה שהיתה חסרת ניסיון. ביקשו שנערער בשם על ההחלטה. הלכנו להליך של ערעור. גם בערעור דחו אותנו. בסופו של דבר המגרש הזה נבנה כרגע על פי התביעה המאושרת. אנחנו בשלבים סופיים של הכשרת המגרש לבתי הכנסת החליפיים, כמו שהיתה איתם הסכמה בכתב שזה נמצא צפונית לבית של הרב - - - , מי שמכיר, פינת זרובבל-שדרות דוד המלך. כנראה שהתושבים שם חיים בהכחשה, כי אני מבין שבערב ראש השנה עשו ציפוי אבן נוסף לבית הכנסת האשכנזי כדי להוכיח לנו שהם באמת מתכוונים להישאר שם. הקהילה שם די חצויה. יש אנשים שלא מבינים למה משקיעים כסף במבנה שהוא זמני, ומבינים שהוא צריך לעבור. מאידך, יש כאלה שאומרים שבית הכנסת הזה הולך להישאר לנצח, ורק מחכים שאני אמות ואז הם יוכלו לקבל אישור להיות שם. זה פחות או יותר איפה שאנחנו נמצאים בקטע הזה. אנחנו כבר הגשנו למשרד התחבורה בקשה להרחבת הכביש. נקבל על זה תקציבים. זה תקציב עתק מבחינת משרד התחבורה. צריך להיות שם קיר תמך לכל הכרמים שנמצאים מעל ואז הוא יאפשר גם תחנת הורדה והסעה מסודרת בצומת וגם נסיעה יותר בטוחה במקום הזה שהפך להיות צוואר בקבוק, אבל אנחנו נראה איך אנחנו מתקדמים עם הקטע הזה.

בית הקפה הנייד שהוצג בכניסה הדרומית – מיזם של המוסד לביטוח לאומי לתעסוקת נוער, דבר שנקרא "עתיד בטוח". יש לנו רכז מטעם המוסד לביטוח לאומי שהוא עובד במועצה ומרכז את הפרוייקטים האלה לנוער שנמצא בסיכון כאשר בעצם הרעיון שעומד מאחורי המיזם הוא ללמד בני נוער ראייה עסקית, איך להקים עסק משלב הרעיון עד שלב הביצוע בליווי מלא של המוסד לביטוח לאומי, כולל שיעורים בכלכלה, רווח והפסד, מלאים, שיעורים עם יעוץ משפטי, איך להקים את העסק, איזה ליווי משפטי צריך, כולל הוצאת רישיון עסק בפועל. הרבה מבעלי העסקים שמוכרים מזון באפרת, אין להם רישיון עסק. לבית קפה הזה יש רישיון עסק. הכול נעשה שם כדת וכדין כדי ללמד את בני הנוער איך עושים את זה כמו שצריך. הם בעצם מלמדים אותם איך לכתוב קורות חיים, כל מה שצריך כדי לדעת איך להשתלב בעולם הפרנסה. כשהפרוייקט הגיע לשולחן

הנהלת המועצה בחנו את המיקומים האפשריים כאשר מבחינת המיקומים האפשריים מה שעמד לנגד עיני יהודה בעיקר זה השיקולים הבטיחותיים כממונה בטיחות, זהירות בדרכים, והחוקים, כלומר לא להציב את זה במקום שיוצר לנו מפגע בטיחותי. גם לשים את זה במקום שלא מפריע לתנועה לעצור, גם שזה במקום שהתנועה, מותר לה לעצור וגם שזה לא יצור מטרד, וזאת הנקודה שנבחרה. יום לפני ההצבה אני אמרתי להם, רבותיי, כל הקורס שעשיתם, נכשלתם. שיעור מספר 1 בהקמת עסק זה לוקיישן, מיקום. מי שלא בוחר את המיקום נכון, העסק יפול. בערך ביום הראשון הם באו, אמרו לי, עודד, איפה אפשר לשים את זה במקום אחר. מכרנו במהלך כל הבוקר שני כוסות קפה. זה פחות או יותר קצב התנועה כרגע בעסק. מה שהיה האור בקצה המנהרה היה המופע שעשינו בפארק העשור, שאז הם גררו את הקרוואן לפארק העשור, מכרו את מה שהם לא מכרו בכל החודשיים שהם פועלים. למיטב הבנתי הם לא מהווים שום גזל פרנסה לאף עסק קיים באפרת. הם לא מכסים כרגע שום הוצאות. כרגע נעשית חשיבה מחדש על ניסיון למצוא מיקום חלופי כדי שזה יהפך להיות משהו אטרקטיבי, משהו שהוא גם מבחינת העסקים הוא יחודי. אין פה כמעט מקום שאנשים נכנסים כמו בתחנת דלק, קונים כוס קפה וממשיכים בדרך. זה מה שהם מוכרים. אנחנו מנסים לשלב אותם, אולי במקום להביא לפה אוכל מבתי עסק באפרת, שהם יעשו את הקייטרינג לשיבות מועצה ולמקומות שאנחנו מארחים תושבים. אני מקווה שהפרויקט הזה יצליח. זה פרויקט חינוכי שנעשה בליווי מקצועי, ליווי משפטי ואנחנו מקווים באמת שהוא יצליח.

דובי שפלר : הגם שהמתנ"ס זה בניין שהוא פעיל.

עודד רביבי : המתנ"ס, אין בו תנועה שהיא מספקת לזה. בזמנו דובר עם נטע להקים בית קפה בכניסה למתנ"ס. הבדיקות שעשו מבחינת התנועה של האנשים לא הוכיחו את זה. פה הם חשבו על הרעיון, שזה משהו שהוא לא קיים, שאנשים שיוצאים בבוקר באוטו ויודעים שהם הולכים להיתקע בפקק במחסום, ואלה, בסבבה יקחו כוס קפה.

יהודה שויגר : בדקנו גם את הנתבי של היציאה. בדקנו גם את כיכר איתן בטרמפיאדה. בדקנו גם את זרובבל וגם את הכניסה הצפונית.

עודד רביבי : נכשלנו בבחירת המיקום. נעשית על זה עבודה. אני מקווה שימצאו מיקום חליפי כדי שהסיפור הזה יצליח.

יהודה שויגר : אם יש רעיונות, יתקבלו בשמחה.

עודד רביבי : **תוואי גדר ההפרדה** – ראיתם בטח בתקשורת, נושא שאני חייב להגיד שהגיע אלינו די בטעות. שיחה שלי עם מזכיר הממשלה ביום חמישי שבה אני מבקש לברר איתו משהו לגבי האיתן, שתיכף אני אעדכן, ואז הוא אומר לי, גם דרך אגב אנחנו מעלים ביום ראשון להצבעה את הסיפור של גדר ההפרדה ואז בעצם הסיפור הזה מתחיל להתגלגל. הוא טוען שזו רק הצבעה טכנית ואנחנו מתחילים ללמוד את הנושא ומבינים שמדובר ביותר מאשר בהצבעה טכנית, באישור של הצבעה שהיתה ב-2006. פותחים בקמפיין תקשורתי מקביל, אני לא אעיז להגיד מתוזמן, אבל גם בית ספר שדה כפר עציון וגם המועצה האזורית גוש עציון וגם אנחנו ולחץ על שרים ובסוף בשיחת בוקר ביום ראשון מוקדם בבוקר מתקשר אלי מזכיר הממשלה להגיד שהוא מצא את הנוסחה שבה אפשר יהיה גם לעמוד בדרישת בג"ץ לאשר מחדש את התוואי וגם להתגבר על הסיפור. אנחנו ממשיכים להפעיל לחץ ובסוף מגיעים למצב שלא נערכת הצבעה על אשרור ההחלטה משנת 2006 לבניית תוואי גדר ההפרדה. חשוב להדגיש שני דברים : אחד, מדובר על קטע התוואי שבאזור בתיר. הוא בכלל נמצא ממערב לנו והוא לא הגדר שאנחנו מכירים ממזרח לנו, אזור צור הדסה-ביתר, מה שעולה מנחל רפאים ללמעלה. דבר שני, ההחלטה בעצם אומרת שההחלטה מ-2006 שרירה וקיימת, שלהבנה שלנו אין כרגע כוונה של אף אחד להשקיע את הכסף בלבנות את הגדר. זה לא אומר שביטלו את בניית הגדר. זה לא אומר שלא הולכים לבנות את הגדר. זה אומר שנכון לכרגע הם לא מוצאים לנכון לדון בזה מחדש, ושם זה בעצם עומד. כל דחייה היא לטובה, אבל זה לא סוף פסוק וצריך להישאר ערניים ודרוכים לסיפור הזה.

לגבי עיטם, פחות או יותר בתזמון שמקביל להכרזה של ה-4,000 דונם כאדמות דונם בגבעות. ניתן פסק דין בבית המשפט העליון שהליך ההכרזה על גבעת עיטם היה כדת וכדין. אנחנו בכוונה רצינו לשמור על זה מתחת לרדאר. בכוונה לא הוצאנו את זה לתקשורת. נהינו מהחשיפה של הסיפור של גבעות כדי שלא יתעסקו איתנו. פסק הדין כמו שבית משפט לדין יודע לתת, מורכב. הוא לא אמר

בשורה אחת את מה שאני אמרתי. היו שם כמה הסתייגויות. בין היתר הוא אמר שחלקות שכבר גרעו אותן מהליך ההכרזה של אדמות המדינה, שבהן יש עיבודים למעלה מ-50% של אדמות על ידי ערבים, המדינה היתה צריכה לנמק מדוע לא כל החלקה תיגרע מההכרזה. בשורה התחתונה מה שזה אומר, שיש לנו 2-3 חלקות כאלה שאותן בית המשפט העליון ביקש להחזיר לוועדת הערר לשימוע נוסף. אני קראתי את פסק הדין עם ההשכלה המשפטית הבסיסית שלי. הבנתי את מה שאמרתי לכם במשפט אחד ומאחר והתחלתי לשמוע קולות אחרים במנהל, דאגתי להוציא מכתבים בתפוצת נאט"ו לכולם, מה הפרשנות שאני מבין ובקשה להיכנס להליכי תכנון בגבעת עיטם. מזכיר הממשלה היה יחד איתי בפרשנות, נתן הנחיות למנהל לא לעשות דברים שהם התכוונו לעשות, שהם היו הפוכים לסיפור הזה וכרגע אנחנו נמצאים בקטע שמתוכננות פגישות עם שורה של גורמים לראות איך אנחנו הופכים את פסק הדין הזה למשהו ממשי. גבעות, רק שתכירו, אדמות סקר היה על 8,000 דונם, מתוכם הכריזו על אדמות מדינה רק על 4,000, כלומר 4,000 כבר הורידו מהסיפור של ההכרזה ולהערכת פשוט בגלל חוסר חשיבה. הצורה שזה יצא לתקשורת היתה פשוט מזיקה. בתקשורת הזרה דיברו על סיפור. בתקשורת הישראלית דיברו על הלאמת אדמות, כאילו שלקחו אדמות שהיו שייכות לפלשתינאים והפכו אותם לאדמות מדינה. שני הדברים לא נכונים. היה אפשר להוציא ולהגיד שהכריזו על 4,000 דונם כאדמות פרטיות לפלשתינאים ועוד 4,000 נשארו כאדמות מדינה, אבל זה יצא הפוך, גרם להערכת הרבה מאוד נזק, אבל זה לא סוף פסוק. אנחנו זוכרים מהעיטם, מתהליך ההכרזה עד סוף הליך הבג"ץ נמשכו למעלה מעשר שנים, אז לך תדע מה יהיה בגבעות.

רח' מבוא הדס- אריה גלזר זימן כמה מכם לסיור ברחוב שלו. חלק הלכו, חלק רק ענו במיילים. זה מה שנקרא בשיטת הסלמי. יש יחידי סגולה שביקרו שם, יש יחידי סגולה שקיבלו ממנו פניות. זה אף פעם לא היה שם כביש. אז אמרו בהתחלה, בואו רק כדי שרכבי כיבוי יוכלו להגיע, תפרצו דרך. פרצו דרך. אחר כך נכנסה לשם משפחה עם ילד נכה, ביקשו שיסדירו להם את הגישה כדי שתהיה גישה יותר נוחה לילד הנכה, אז שמו מצע של כורכר. אחר כך כשהזזנו את השער אמרו, תראו, עכשיו יש פרצה ביטחונית. שמו להם שער חשמלי עם שלטים.

עכשיו לא לכל השכנים יש שלטים, אז שהשומר ילך לפתוח פיזית לכל אורח שמגיע גם את השער הזה, ועכשיו גם יש דרישה שאנחנו נסדיר שם את הכביש ככביש אספלט. מדובר בעלויות גבוהות יחסית לכביש שהוא כביש שמשרת מספר תושבים באופן לא רשמי. היתה לנו סיבה לחשוב כשאנחנו עושים את האספלט בשביל ההיקפי של אפרת, שנוכל גם לקחת את משאית האספלט ולשפוך שם ולרבד עם זה כשזה לא עולה לנו כסף. אנחנו כבר שנה שנייה עם הפרוייקט תקוע כי פיקוד העורף נשאר ללא כסף והפרוייקט הזה נתקע, ומה שהצלחנו לזפת ומה שלא הצלחנו לזפת. אני לא רואה אותנו מצליחים להביא כמעט 100,000 שקל אם לא יותר מתקציב המועצה לזפת את הכביש הזה שכמו שאני אומר, הוא לא כביש רשמי וכל דבר שעשינו שם בסופו של דבר רק קידם את התושבים בעוד משהו שהם רוצים, אז שם אנחנו נמצאים בקטע הזה.

יהודה שויגר : והייעוד שלו זה דרך ביטחון.

דובי שפיר : השאלה היא האם אתה חושב שאולי בעתיד נוכל לקבל מפיקוד העורף זליגה של המקום - - - -

עודד רביבי : יש תכנית רב שנתית שדיברה שיש מציננג, 50% פיקוד העורף, 50% משרד הביטחון. קיבלנו את הכסף לפני שנתיים או שלוש. עשינו שתי חמישיות או שלוש חמישיות מהפרוייקט. נגענו אז בנקודות היותר בעייתיות. היו לנו הרבה תלונות מתחת לרחוב המעיין, שמעלה אבק, אז רק קטע ראשון שעשינו. אחר כך צרכי ביטחון, איפה שיש שיפועים יותר גדולים ורצו שגם יוכלו לנסוע במהירות בלי לנסוע על מהמורות. עכשיו אנחנו תקועים. לקטע הזה עוד לא הגענו.

דובי שפיר : השאלה אם אתה צופה שיש סיכוי שנקבל כסף לקטע הזה?

עודד רביבי : כסף של המועצה אני לא אשים על זה. תקציב משרד הביטחון ופיקוד העורף, אנחנו פעם בשנה יושבים עם עמיקם סבירסקי. הוא מנסה להחיות את הפרוייקט הזה. פיקוד העורף בשנתיים האחרונות במצוקה כלכלית קשה והוא לא נותן כסף לדברים האלה.

מנחם שפיץ : מה שכן אולי אפשר לעשות, אם יש לנו איזו משאית עם חצץ שמגיעה, אז אולי יש שם כמה בורות, אז אולי להקל עליהם עם קצת חצץ.

דובי שפיר : השאלה היא בכיוון אחר. כיוון שיש שם משפחה או שתיים או שלוש אולי, לא יודע איך אפשר להגדיר אותן, עם בעיות של נגישות - - -

- מנחם שפיץ :** אני מכיר רק אחת.
- דובי שפיר :** אני לא רוצה לדבר על זה כי זה יהיה צנעת הפרט, אבל בואו נגיד שיש בין משפחה לשלוש עם בעיית נגישות, האם יש סיכוי שאולי בציר של משרד רווחה, ביטוח לאומי נוכל משהו לתקצב?
- עודד רביבי :** מהניסיון שלנו, הגופים האלה לא יודעים לתקצב שום דבר. חלק מהתרעומת היום של הרשויות המקומיות זה חוק הנגישות. דיבר על זה ניר ברקת ערב ראש השנה בכנס עם ראש הממשלה. הוא אמר, ממשלת ישראל הופכת את כל ראשי הרשויות לעבריינים. בעצם אני צריך לקחת מתקציב המועצה המקומית או הוא צריך לקחת מתקציב עיריית ירושלים במשך שלוש שנים, להפוך את כל העיר שהיא נגישה, עד לשנת 2016. אם אני לא עושה את זה, אני מחויב בחיוב אישי על כל מקום שלא עשיתי לו הנגשה. אין שום תקציב ממשלתי, לא ביטוח לאומי, שיודעים לתת מענה לדרכים ציבוריות, למעברים ציבוריים. גם אם יש לך מוגבל מוכח, אתה צריך להנגיש לו את הדרך. היחידים שמוכנים להתמודד עם זה זה משרד החינוך. כשהוא בונה בית ספר חדש, הוא בונה לך פיר מעלית, הוא לא בונה את המעלית. כשמגיע ילד נכה לבית הספר, כשמתעורר צורך, רק אז הוא מתקין את המעלית.
- נעמה טל :** אני יכולה להגיד, יש לי אחות שלמדה באולפנא בקריית ארבע עם שיתוק מוחין, 100% מכיתה א' הם ידעו שהיא מגיעה. מכיתה ז' עד י' בנו את המעלית. בינתיים הילדה - - -
- עודד רביבי :** היום מבנה חדש, כשאנחנו בונים בית ספר, נכנס פיר מעלית בתכנון ומשרד החינוך אומר, אני לא מממן מעלית לכל בית ספר. כשיהיה צורך, אני אעשה את זה. יש לנו בעשה חיל כיתות מונגשות לילדים עם בעיות שמיעה. משרד החינוך מתקצב באופן מלא. היה לנו פה תב"ר של 30,000 שקל כדי לעשות הנגשה לכיתה ללקוי שמיעה.
- מנחם שפיץ :** אני דיברתי עם ההורה הזה. אני טוען אחרת. קודם כל הוא גר בדירה של עמידר.
- נעמה טל :** זה בשכירות.
- מנחם שפיץ :** כן. אני טוען שהוא בחר לגור שם בגלל שהוא ידע שיש לו גישה מאחור עם רכב כדי להקל על המצב והיה שווה לו לחיות עם מאבק של הדרך הזאת. אני חושב שהוא מעדיף את הדירה הזו מהרבה דירות אחרות בגלל שהוא יכול לבוא עם

הרכב שלו צמוד לבית שלו. הבעיה זה לא בימי חול, הבעיה זה בשבתות בגלל שאני ראיתי שהמועצה עשתה לו איזה שיפוע - - - . אני טוען שהוא במודע בחר לגור שם בגלל הגישה הזאת.

יהודה שויגר : זה גם מכניס את המאבטחים לדילמות בשבת האם לפתוח. באים בנים של כל מיני אנשים לדרך האחורית והם מבקשים מהמאבטח שיבוא ויפתח להם את השער.

עודד רביבי : הנושא האחרון שלמיטב זכרוני נתקע פה בעדכונים זה הסיפור של **בית הכנסת בפיטום הקטורת**. גם הגיעו פניות לכל מיני חברי מועצה. אני כל פעם מקבל את זה ממקום אחר. גם מה שהיה פה זה לא סוף פסוק. יש שם שתי קהילות. אני עוד לא ראיתי שהם הצליחו להסתדר בין לבין עצמן. המגרש שעליו מוצב בית הכנסת הזמני, משרד השיכון לפני שבועיים נזף בי שאנחנו לא מקדמים את שינוי התב"ע כדי לתת לו אותו. הוא הולך לעכב לי מיליון וחצי שקל בפיתוח בגבעה בגלל שהוא בעצם בחוסר של שיווק של שני מגרשים. הפניות האלה בסוף הן לא פניות שבאות סתם בחלל האוויר ואני ממליץ לכל מי שפנייה כזאת מגיעה אליו, בסוף להפנות את זה לתושבים. אם התושבים לא יתארגנו שם, אני לא יודע להשכין שלום בין שתי קהילות שלא יודעות לבנות בניין ביחד, בית כנסת. הם צריכים להתאחד ביחד, לראות מה הצרכים של שני המניינים האלה ולראות איך הם בונים את בית הכנסת. אנחנו, את מה שאנחנו נצטרך לתת מבחינת חלקנו, ניתן. המגרש זמין ועומד לרשותם ובסוף זה באחריות תושבים.

דובי שפלר : התחושה ממה ששמענו מהם בישיבות המועצה הקודמת, שהם כן מצליחים להידבר.

עודד רביבי : אני אומר עוד פעם, זה היה לפני חודש או חודשיים. אני כבר לא זוכר לאיזו ישיבה הם הגיעו. אני לפני שעתיים קיבלתי מכתב מתושבת זועמת שאני לא נותן פתרון לבתי הכנסת ברחוב ואף אחד לא עושה שום דבר. מגיעים המון אנשים עם כוונות טובות.

מנחם שפיץ : האם אנחנו במועצה יכולים להביא מישהו שינסה לגשר בין שתי הקבוצות האלו למצוא פתרון?

עודד רביבי : כשיש לך שכונה שנמנתה 120 משפחות ובפועל גרים שם 300 משפחות, אז אומר שיש שם 180 משפחות שגרות בשכירות. ה-180 משפחות שגרות בשכירות עדיין

רוצות להתפלל אבל הן לא מוכנות להכניס את היד לכיס כדי לבנות את בית הכנסת. אם היה את הכסף לבנות את בית הכנסת לא היה על מה לריב, אבל כשאין כסף אז רבים איפה יהיה ואיך יהיה ושם אנחנו נמצאים.

מנחם שפיץ : כדאי לתת את הדעת אם אנחנו יכולים להביא מישהו - - -

עודד רביבי : מנחם, בוא, אני פתוח להצעות. הרב ריסקין היה שם.

מנחם שפיץ : הרב ריסקין לא מתאים לזה.

בוב לנג : אני גם ישבתי איתם. חלק משתי הקהילות מוכנים להגיע יחד ולבנות על מגרש

11, אבל חלק אחר משתי הקבוצות אומרים - - -

מנחם שפיץ : איזה אחוז מהתושבים מוכנים?

בוב לנג : אני יכול להגיד לך שאני אפילו לא יודע. אתה לא יודע מי תושב, מי קנה שם.

מנחם שפיץ : צריך לעשות ישיבה להזמנה של בעלי הבתים ולא השוכרים בגלל שהשוכרים הם

היום פה ומחר הם לא, אז צריך לארגן את בעלי הבתים ולראות אם אפשר להגיע

איתם לאיזו מן הבנה והסכמה. תתחיל איתם. השוכרים לא יהיו שם. כדאי

לעשות את זה.

עודד רביבי : טוב. שאלות נוספות? תודה רבה רבותיי, גמר חתימה טובה.

הוקלט ותומלל ע"י חבר המתרגמים הבינלאומי

מאשר: _____

עודד רביבי